

lunde. Det er altsaa denne almindelige Rets-
 grundsaetning, der er opstillet som det Princi-
 pale i Loven, men man har ogsaa aabnet Ud-
 gang til, at denne Grundsaetnings Streng-
 heds kunde modificeres, nemlig ved Overeens-
 komst. Det er ikke den fælles Overeenskomst, der er
 sat som det første og almindelige Grundlag;
 det almindelige Grundlag er Faderens Willie,
 den faderlige Myndighed, men ifølge den frie
 Bestemmelsesret, som Grundlovens hele Aand
 hævder, er det indrømmet, at Forældrene kunne
 komme overeens derom, baade for Ægtefæbet
 og siden. Naar der er sagt, at dette ikke havde
 nogen som helst praktisk Betydning, fordi Over-
 eenskomsten altid vilde afgjøres efter Fa-
 derens Beslutning, saa maa man virkelig
 ikke have tænkt meget paa de Tilfælde,
 der ofte forekomme i det virkelige Liv,
 naar man troer, det er saaledes. Jeg skal
 ikke her forfølge den Betragtning, som baade
 af den ærede Taler selv og af en anden Taler
 anstilledes om, hvorledes den egentlige Magt
 i Huset ofte ligger hos Moderen, saaledes at
 hun ogsaa da let vil kunne bringe Overeens-
 komsten mere til at rette sig efter hendes end
 efter Faderens Dnske, men jeg skal bede, at
 Opmaerksomheden maa rettes paa Overeens-
 komsten før Ægtefæbet, og derved vil Dvin-
 den meget ofte, baade ved egen Kraft og ved
 Understøttelse af Andre, kunne faae en Over-
 eenskomst truffet, der maaskee mere er efter
 hendes end efter Mandens Sind. Den, der
 veed, hvorledes det er gaaet og gaaer i de
 Lande, hvor den protestantiske og katolske Con-
 fession kæmpe mod hinanden, og den, der
 kjender, hvorledes den Kirke, der især lagde
 an paa at gjøre Profelyter, netop benytter
 Dwindens Herredømme og Indflydelse til at
 bringe Bonene over i sit Skjød, den vil ikke
 sige, at Overeenskomsten ikke betyder Andet
 end Mandens Willie. Det er altsaa disse 2
 Hovedgrundlag, der ere satte, Faderens Be-
 slutning, forsaavidt Faderen ikke selv har re-
 nonceret paa sin Beslutningsret ved at ind-
 gaae en Overeenskomst med sin Ægtefælle før
 eller efter Ægtefæbets Stiftelse, og denne
 Overeenskomst selv. Naar der af en anden
 Rigsdagsmand taltes om de store praktiske
 Bannfælgigheder, der skulde være forbundne med

en saadan Overeenskomst og med at bedømme,
 hvorvidt den fandt Sted, saa troer jeg virke-
 lig, at disse Bannfælgigheder ere meget smaa;
 jeg troer næsten, de ere aldeles Intet, thi,
 naar der er Spørgsmaal om en Overeens-
 komst, saa maa den, der paaberaaber sig Over-
 eenskomsten, strax producere et tilstrækkeligt
 Beviis derfor, og saasnart han ikke kan det,
 er der ikke nogen Opfordring for Andre til at
 spørge om denne Overeenskomst. Enhver, der
 saaledes f. Ex. modtager Anmodning om at
 døbe et Barn, vilde alene have at holde sig
 til, om den, som meldte sig, i det foreliggende
 Tilfælde og under de stedfindende Omstændig-
 heder, i Almindelighed var berettiget til at
 bestille Daaben; skulde f. Ex. en Kone ube-
 rettiget forlange Daaben i en vis Kirke i
 Mandens Fraværelse, medens der var en
 Overeenskomst, som betog hende den Ret, saa
 havde hun derved brudt en Overeenskomst, men
 saadant Brud paa Overeenskomster kan man
 ikke forekomme ved nogen som helst Lovbestem-
 melse om, at dette eller hiint Forhold skal be-
 handles paa en vis Maade, naar man ikke
 vil udelukke al fri Bevægelse. Hvorledes der
 bliver at forholde, naar et saadant Brud er
 skeet, er et ganske andet Spørgsmaal. Det er
 det hidtil omtalte Affnit af Udkastet, som er
 mig det Væsentlige, thi det er det, der er Ho-
 vedindholdet af Loven. Der er tilføjet nogle
 Indskrænkninger, som man har fundet meget
 betænkelige, og jeg skal derfor endnu tilføje et
 Par Ord om disse. Jeg skal ikke berigtige
 Ting, der forekomme mig at være yttrede lige-
 frem ifølge en Misforstaaelse, f. Ex. at denne
 Lov skulde gjøre nogen Indskrænkning i Ret-
 teti for den, der var kommen til Skjelsaar og
 Alder, til at bestemme sig til, om han vil
 henhøre til den ene eller til den anden Kirke;
 den, der er kommen til Skjelsaar og Alder, opdra-
 ges hverken i den ene eller i den anden Troes-
 bekendelse, og hans Selvbestemmelsesret berø-
 res slet ikke af denne Lov. Der er foreslaaet,
 at, naar Forældre af forskjellig Religionsbe-
 kjendelse træffe en Overeenskomst, eller Fade-
 ren tager en Beslutning om Børnenes religiøse
 Opdragelse, skal der vælges enten en af de
 Kirker, hvortil de 2 Ægtefæller bekjende sig,
 eller Folketirken. Jeg troer, at det er ganske